

Když revizní znalec postupuje podle neexistující normy

Vyhláška č. 440/2001 Sb. stanoví výši, do které se poskytuje náhrada za bolest a ztížení společenského uplatnění. Odškodnění se určuje podle sazeb bodového ohodnocení stanoveného v přílohách. Přílohy 2 a 4 stanoví sazby za ztížení společenského uplatnění.

Pokud podle § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 440/2001 Sb. vedla škoda na zdraví ke zvlášť těžkým následkům, zvýší se bodové hodnocení škody na zdraví podle příloh č. 2 a 4 nejvýše o padesát procent celkové částky bodového hodnocení. Zvlášť těžkými následky škody na zdraví se rozumějí takové následky, které podstatně omezují nebo významně mění uplatnění v životě, anebo znemožňují další uplatnění v životě, a to s ohledem na věk poškozeného i jeho předpokládané uplatnění v životě.

CITACE Z PRAXE

V jednom revizním ústavním znaleckém posudku je uvedeno: „...v praxi některých znaleckých ústavů (např. 3. LF Praha, ale i ÚN Brno) se pro zvýšení podle § 6 odst. 1 písm. c, kde je nutno zvýšení hodnotit mimo jiné i s ohledem na věk poškozeného, používá vztah 70-věk =% zvýšení, tedy např. u 20letého je zvýšení o plných 50%, u 60letého pak již jen 10%.“

V revizním posudku je jako rozhodující předpis uvedena norma, že se u každého roku věku po dvaceti letech snižuje zvýšení ztížení o jedno procento. V konkrétním případě revizní znalecký ústav u dvaapadesátiletého přiznal zvýšení o osmnáct procent, a tak údajně opravil předchozí posudek jiného soudního znalce. V předchozím znaleckém posudku bylo zvýšeno bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění o padesát procent zejména s ohledem na následky permanentního vegetativního stavu.

K tomu ještě cituji např.: „Soudy většinou akceptují následující zohlednění věku, v němž došlo k předmětnému poškození zdraví:

- Nastala-li porucha zdraví u osoby ve věku do 20 let, činí navýšení základního bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění plných 50%.
- nastala-li ve věku 70 let nebo vyšším, je navýšení základního bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění nulové,
- došlo-li k posuzované újmě na zdraví ve věku od 20 do 70 let, činí navýšení základního bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění

X % podle jednoduchého lineárního vztahu: $X = 70 - \text{věk}$.“

NORMA MIMO PRÁVO?

Z obsahu vyplývá, že jde bezpochyby o normu, která se vztahuje na neurčitý počet případů stejného druhu. Revizním znaleckým ústavem je tato norma aplikována jakoby šlo o právní normu. Údajně se opírá o § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 440/2001 Sb. Přitom je již vyhláška sekundárním pramenem práva. Její vydání ministerstvem bylo opřeno o pověření vyplývající ze zákonů. (Ustanovení § 444 odst. 2 občanského zákoníku a § 203 zákoníku práce.)

Platí, že terciální tvorba práva je v České republice nepřijatelná. (Např. vydávání obecných právních předpisů na základě vyhlášek.) „Terciální tvorba práva v České republice není přípustná. Sekundární právní norma nemůže provést další delegaci (subdelegaci) legislativní pravomoci, takže terciální právní normy neexistují.“

Pokud se věc řídí podle normy, která je mimo právo, pak revizní znalecký ústav plně vyňal záležitost z právní regulace! (Rovněž není jasné, kde tato norma vznikla. Jistě zcela mimo uznávané prameny práva.)

Rovněž z hlediska svého obsahu norma, podle které se řídil revizní znalecký ústav, odporuje právu. Podle § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 440/2001 Sb. je věk pouze pomocným kritériem (citace: „...to s ohledem na věk poškozeného...“). Především věk nevylučuje zvlášť závažné následky [srov. text § 6 odst. 1 písm. c)]. Jde o diskriminaci sedmdesátiletého a staršího občana. Podle citované vyhlášky [§ 6 odst. 1 písm. c)] pokud škoda vedla ke zvlášť závažným následkům, zvýší se bodové ohodnocení škody na zdraví. Tomuto přímo odporuje norma použitá revizním znaleckým ústavem, která zakotvuje opak, že se u sedmdesátiletých a starších občanů u zvlášť závažných následků prostě ohodnocení škody nezvýší.

Jde o jednání v rozporu zejména s čl. 1, čl. 2 odst. 2, čl. 3 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod, protože jde o diskriminaci vzhledem k věku,

kdy je zároveň porušeno právo posuzování závažnosti případu i jiným orgánem. To platí i v případě, kdy revizní znalecký ústav pod úplně a zcela mimo právo, přičemž o osmnáct procent. Toto zvýšení závažnosti případu nepřiměřeně r

Předpis o automatickém snížení procenta za každý rok věku vlastně představuje diskriminaci základních práv a svobod diskriminace vzhledem k věku posouzení individuálního případu jména s čl. 36 Listiny základních

Podle § 127 občanského soudního práva u revizního posudku jednat po vodního znaleckého posudku. P. znalce použita norma, která byt) součástí právního řádu České republiky se o revizi nejedná. Revizní znalecký ústav opomenul, že při negování závěru znaleckého posudku musí v našem právu na vybočení z mezí zákona a o zejména čl. 2 odst. 3 Ústavy a o základních práv a svobod.) To

Směrem k jednotné mezinárodní

Leckterého podnikatelé, že s vydáním Lisabonské a ochrana mezinárodní Evropské unie.

Jelikož Lisabonská smlouva je rámecová pravidla, ve věci otázk, jak se k této komisi unie postaví a jaký bude mít krátký dopad na současnou a investic.

Na začátku července vydala návrh nového nařízení upravující přechod k jednotné mezinárodních investic. Ty si spojná část otázek, řada dalších věna.

postupuje rmy

poskytuje náhrada
škodnění se určuje
v přílohách.
ého uplatnění.

uchého lineárního vztahu: $X =$

O PRÁVO?

že jde bezpochyby o normu, kte-
eurčitý počet případů stejného
aleckým ústavem je tato norma
šlo o právní normu. údajně se
písm. c) vyhlášky č. 440/2001 Sb.
ka sekundárním pramenem prá-
sterstvem bylo opřeno o pověře-
konů. (Ustanovení § 444 odst. 2
ku a § 203 zákoníku práce.)
í tvorba práva je v České re-
á. (Např. vydávání obecných
na základě vyhlášek.) „Terciál-
české republiky není přípustná.
norma nemůže provést další
ci) legislativní pravomoci, takže
ny neexistují.“²⁾

í podle normy, která je mimo
znalecký ústav plně vyňal
í regulace! (Rovněž není jas-
vznikla. Jistě zcela mimo uzná-
a.)

ka svého obsahu norma, po-
revizní znalecký ústav, odp-
§ 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky
ek pouze pomocným kritériem
edem na věk poškozeného...“).
vlučuje zvlášť závažné násled-
st. 1 písm. c)]. Jde o diskrimi-
ého a staršího občana. Podle
§ 6 odst. 1 písm. c)] pokud ško-
závažným následkům, zvýší se
škody na zdraví. Tomuto pří-
použítá revizním znaleckým
otvuje opak, že se u sedmdes-
n občanů u zvlášť závažných
odnocení škody nezvýší.

rozporu zejména s čl. 1, čl. 2
Listiny základních práv a svo-
iskriminaci vzhledem k věku,

kdy je zároveň porušeno právo na individuální posuzování závažnosti případu jak soudem, tak i jiným orgánem. To platí i v uvedeném případě, kdy revizní znalecký ústav podle normy, která je úplně a zcela mimo právo, přiznává zvýšení jen o osmáct procent. Toto zvýšení je vzhledem k závažnosti případu nepřiměřeně nízké.

Předpis o automatickém snížení náhrady o jedno procento za každý rok věku po dvaceti letech vlastně představuje diskriminaci v rozporu s Listinou základních práv a svobod (především zákaz diskriminace vzhledem k věku) a zároveň zákaz posouzení individuálního případu v rozporu zejména s čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

Podle § 127 občanského soudního řádu se může u revizního posudku jednat pouze o přezkum původního znaleckého posudku. Pokud byla revizním znalecem použita norma, která není (ani nemůže být) součástí právního řádu České republiky, pak se o revizi nejedná. Revizní znalecký ústav zcela opomenul, že při negování závěru původního znaleckého posudku musí v našem případě poukázat na vybočení z meze zákona a odůvodnit to. (Srov. zejména čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.) Toto považuji za vy-

loučené vzhledem k následkům permanentního vegetativního stavu.

•••

Soudím, že v souladu s § 127 občanského soudního řádu v případě, o kterém se zmiňuji na začátku článku, měl soud možnost ponechat závěr původního soudního znalce o nutnosti zvýšení odškodnění o padesát procent beze změny. Nařízení nového revizního posudku by totiž protáhlo protiústavně délku soudního řízení. Navíc z obsahu předchozího soudního řízení bylo jasné, že původní závěr o zvýšení nelze ústavně konformním způsobem napadnout. (Revize se pak snad mohla vztahovat na jiné části původního posudku.)

Poznámky:

¹⁾ Mikyska, M.: Odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání. 4. aktualizované a rozšířené vydání. Nakladatelství ANAG, 2010, str. 347.

²⁾ Knapp, V.: Teorie práva. 1. Vydání. Praha. C. H. Beck 1995, str. 137.

Marek Steiner
advokát, Brušperk

Směrem k jednotné evropské politice mezinárodních investic

Leckterého podnikatele možná ještě dnes překvapí informace, že s vydáním Lisabonské smlouvy loni v prosinci přešla úprava a ochrana mezinárodních přímých investic do kompetence Evropské unie.

Jelikož Lisabonská smlouva představovala pouze rámcová pravidla, ve vzduchu viselo mnoho otázek, jak se k této kompetenci Evropská unie postaví a jaký bude mít tato změna konkrétní dopad na současnou a budoucí ochranu investic.

Na začátku července vydala Evropská Komise návrh nového nařízení upravující a sdělení komentující přechod k jednotné evropské politice mezinárodních investic. Ty sice odpovídají alespoň na část otázek, řada dalších ale zůstala otevřena.

OCHRANA MEZINÁRODNÍ PŘÍMÉ INVESTICE

Doposud byly mezinárodní přímé investice chráněny takzvanými dvoustrannými dohodami o vzájemné ochraně investic. Tento typ dohody vytváří právní rámec, který stanovuje ochranu investice mezi dvěma státy, které dohodu uzavřely, a tím podporuje tok investičních prostředků mezi těmito státy. Obvykle takové smlouvy zaručují spravedlivé a jednotné zacházení s investicemi domácích a zahraničních investorů, ochranu